

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 667 יום ה' 27 ביוני 2013

השבוע בגיליון

עדכונים מהשטח

רשות המסים מחליפה את טפסי הייצוג וייפוי הכוח למייצגים // ועדת הכספים: תיקון לחוק עידוד השקעות הון - 25% ל-14 מיליון תושבים

אלטוביה מגן על החיסיון של רשות המיסים (תרתי משמע)

מ"ה - רווח פטור ממס או עסקה מלאכותית? //
שבח - שבח בגין זכויות בנייה צפויות אגב תוכנית שטרם אושרה //
מ"ה - זכות עיון וגילוי מסמכים של נישום אחר - אימתי? //

עבירות מס נתגלו בעקבות מסמך מזויף // ניסיון הברחת קוסמטיקה בחצי מיליון ש"ח // קיצוץ של 1% לנושאי משרה ציבורית // ח"כים לא יחויבו לדווח על תיק ני"ע שלהם //

מאמר
פסיקה

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

רשות המסים מחליפה את טפסי הייצוג וייפוי הכוח למייצגים

♦ רשות המיסים מדגישה ומזכירה, כי קליטת טפסי ייצוג ראשי או נוסף (טפסים 1א/2279 ו-2א/2279) נערכת על סמך טפסים מקוריים בלבד, אותם ניתן לשלוח באמצעות הדואר למרשם המייצגים לכתובת: את הטפסים אותם ניתן לשלוח באמצעות הדואר למרשם המייצגים לכתובת: רשות המסים, חטיבת שירות לקוחות מחלקת שירות יסיר- "מרשם המייצגים" ת.ד. 34003 ירושלים, מיקוד 9134001.

לעומת זאת, רישום מייצג חדש/עדכון פרטי המייצג (טופס 3א/2279) יבוצע גם אם הטופס אינו מקורי.

♦ לתשומת לבכם!

החל מה- 1.9.2013 לא יקלטו בקשות כאמור על גבי הטופס הישן!

♦ ביום 24.6.13 פורסמה הודעת מר דן פלד, סמנכ"ל בכיר שירות לקוחות ברשות המיסים, בנושא: בקשה לרישום ייצוג/מתן ייפוי כוח. עפ"י ההודעה, במסגרת שיפור ויעול השירות ותהליכי העבודה הוחלף טופס 2א/2279 בנושא: בקשה לרישום ייצוג/מתן ייפוי כוח בשלושה טפסים חדשים וידידותיים, כמפורט להלן (לנוחיותכם רצ"ב קישוריות לטפסים המעודכנים):

♦ טופס 1א/2279 - בקשה לרישום ייצוג ראשי, טופס זה נועד לקליטת מייצג ראשי בלבד (יתקבל טופס מקורי בלבד)

♦ טופס 2א/2279 - מיועד לקליטת מייצג נוסף בלבד (מייצג משני). קליטת ייפוי כוח עבור מייצג נוסף תתאפשר אך ורק כאשר קיים מייצג ראשי במרשם המייצגים (יתקבל טופס מקורי בלבד).

♦ טופס 3א/2279 - טופס זה נועד לצורך רישום מייצג חדש/בקשה לעדכון פרטי מייצג. (אין צורך בטופס מקורי).

ועדת הכספים: תיקון לחוק עידוד השקעות הון - 25% מההכנסה ל-14 מיליון תושבים

של 1.4% לשנה, כהתאמה לקצב גידול האוכלוסייה בעולם.
התיקון אושר בתחולה החל מ- 1.1.2012.

♦ מנהל רשות המסים, עו"ד ורו"ח משה אשר ציין בדיון כי רשות המסים יזמה את התיקון במטרה לוודא, כי רק מי שזכאי להטבות על פי חוק העידוד, בהתאם לתכלית החוק, אכן יזכה להן.

♦ ביום 24.6.13 אישרה ועדת הכספים של הכנסת תיקון לחוק עידוד השקעות הון, לפיו יראו מפעל כתורם לעצמאות הכלכלית של משק המדינה וכמפעל בר תחרות התורם לתוצר המקומי הגולמי אם 25% או יותר מכלל הכנסתו ממכירות המפעל בשנת המס הן לשוק מסוים המונה 14 מיליון תושבים לפחות. עוד נקבע בתיקון מנגנון עדכון אוטומטי למספר התושבים שיראו כשוק מהותי,

אלטוביה מגן על החיסיון של רשות המסים (תרתי משמע) ירון הרוש, עו"ד ; אורי גולדמן, עו"ד גולדמן ושות' – משרד עורכי דין

♦ בפס"ד נפתלי התייחס ביהמ"ש להחלטה מהותית נוספת שניתנה לאחרונה ביום 7.10.2012 בעניין הנדון בע"מ 16219-03 קורנס מפעלי מתכת נ" מע"מ ע"י כבי השופטת נחמה נצר (להלן: "פס"ד קורנס") וכינה את החלטתה של השופטת כ"החלטה חריגה". השופטת בהחלטתה הורתה על הסרת החיסיון וגילוי המידע, במסגרת סעיף 142 לחוק מע"מ. וכך נקבע בעניין קורנס: "...אומנם נכון כי על המבקש הגילוי להניח מראש תשתית לקיומה של זיקה – רלוונטיות של המסמכים שגילויים מבוקש לביסוס הגנתו, אלא שנדמה כי הגישה השיפוטית אינה קפדנית מידי, ודי בכך שניתן יהיה להצביע על אפשרות קיומה של זיקה, ובכך להצדיק הגילוי...". עם זאת, בהחלטתו מייחד השופט מגן אלטוביה את החלטתה של השופטת נחמה נצר, היות ומדובר במקרה "חריג בנסיבותיו" כפי שצוין בהחלטתה, בו החברות האחרות הנפיקו חשבוניות פיקטיביות והופעלו ע"י אנשי קש. בין הטעמים שצוינו בהחלטתה של השופטת נצר, הם כי "אין כל תכלית ראויה בהגנה על פרטיותן וסודותיהן העסקיים כביכול של אותן חברות", לאור היותן חברות פיקטיביות, וכי "ממילא גם אין טעם כי המשיבה תנסה לזמנם כעדים תוך דרישה שיגיעו לעדות עם ספרי החברות", לדעת השופט מגן אלטוביה, נראה כי "החלטה חריגה זו מעידה דווקא על הכלל כי ברגיל על הנישום להוכיח שאין ביכולתו להסתמך על ראיות חליפיות בטרם יגולו לו המסמכים המבוקשים".

♦ יצוין, כי בשונה מפס"ד נפתלי, כבי השי' נצר לומדת דווקא את המגמה של "גילוי ראיות" מהליכים פליליים, וכך מביאה את דברי כבי השופטת א' פרוקציה בבש"פ 4857/05 טלי פחימה נ' מדינת ישראל: "איזון השיקולים בסוגיית גילוי ראיות חסויה הוא, לעיתים, מורכב ורב השלכות, אולם לעולם כפוף הוא לעקרון לפיו מקום שראיה חיונית היא להגנתו של הנאשם, כי אז אין לקיים לגביה חיסיון ויש להורות על גילויה...". נציין, כי גם ביהמ"ש העליון אישר את החלטתה של כבי השי' נצר בערעור שהוגש על ידי המדינה בקורנס (רע"א 9153/12).

♦ ביהמ"ש בהחלטתו בעניין פס"ד נפתלי קבע לבסוף כי, המסמכים אותם מבקש המערער אינם קשורים לשומתו, וכי המערער לא הציג תשתית ראיתית מינימאלית לסתור הנחה זו. המערער היה בעברו בעל מניות ונושא משרה בחברת מעיינות עדן, והוא זה שניהל את המשא ומתן מטעם מעיינות עדן מול רשות המסים בקשר לניסוח הסכם החברה וחתם על ההסכם הסופי. ביהמ"ש לא הסתפק באמירות בעלמא, כי רלוונטיות המסמכים נובעת מעצם היותם חלק "מהסדר מס כולל בין הצדדים", וקבע כי לא מדובר בהסדר מס כולל, אלא בשני הסדרים נפרדים, בגין אירועי מס שונים בתכלית האחד מהשני, אשר נחתמו על ידי גורמים שונים. לפיכך דחה בית המשפט את בקשתו של מר רון נפתלי ולא התיר את גילויים.

♦ לסיכום, נראה, כי הגישה השיפוטית גם במקרה זה נוטה לשקול כל מקרה על נסיבותיו ואינה ממחרת לחשוף ולגלות מידע, עם זאת מן הראוי להקפיד על הגינות יתרה מצד רשות המסים שכן היא זו אשר מחזיקה בכלל המסמכים ומחובתה לשמור על הגינות וישרה יתרה כלפי הנישומים כדי לאפשר להגיע לגביית מס אמת.

♦ לאחרונה נדרשו בתי המשפט במספר החלטות להתמודד עם בקשות לגילוי מסמכים החוסות תחת מעטה החיסיון שבסעיף 231 לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), התשכ"א-1961 (להלן "הפקודה") ובסעיף 142 לחוק מע"מ, התשל"ו-1975 (להלן: "חוק מע"מ"). תכלית הוראות החיסיון הינה כפולה: ראשית, תכליתה להגן על פרטיות הנישום, שנית לעודד נישומים לדווח לרשות דיווח אמת על הכנסותיהם, לאורם של תכליות אלו נקבע בפסיקה, כי הוראות החיסיון לא תחול בנוגע למסמכים הנוגעים לשומת הנישום עצמו (ראו: רע"א 291/99 ד.נ.ד. אספקת אבן ירושלים נ' מנהל מס ערך מוסף, פ"ד נח(4) 221), שכן מטבע הדברים אין טעם להגן על פרטיות הנישום מפני עצמו, לפיכך ההלכה הרווחת הינה כי על רשות המיסים חלה החובה לגלות לנישום כל מסמך ששימש בקביעת שומתו.

♦ ביום 16.6.2013 ניתנה החלטה (ע"מ 37920-01-12 רון נפתלי נ' פקיד שומה למפעלים גדולים ע"י כבוד השופט מגן אלטוביה, בעניין בקשתו של המערער להורות למשיב לגלות מסמכים המצויים ברשותו בקשר להסכם שחתמה רשות המיסים מול חברת מעיינות דן בע"מ (להלן: "פס"ד נפתלי"). בהחלטתו פרש כבוד השופט מגן אלטוביה את משנתו בנושא, וסקר את השיקולים אשר על ביהמ"ש לשקול בבואו להתיר את חשיפת המידע. בתחילה ערך כבוד השופט הקבלה לשיקולים אשר עומדים בפני בית המשפט כאשר זה שוקל להתיר חשיפת מידע המצוי תחת חיסיון בנקא, (ראו: רע"א 1917/92 יעקב סקולר נ' ניצה ג'רבי בע"מ ו- 3542/04 פלוני נ' פלונית). במקרה כגון זה השיקולים שיעמדו בפני ביהמ"ש הינם: בחינת מידת החיוניות והחשיבות של המידע המבוקש להליך המשפטי. יש לבחון האם הונחה תשתית עובדתית לכאורית ע"י מבקש הגילוי המצדיקה את גילוי המידע. על הצד המבקש את הגילוי לשכנע את ביהמ"ש כי אין בידיו להישען על ראיות חלופיות אשר אינן מפירות את החיסיון. לבסוף, על בית המשפט לשקול, מהו היקף הגילוי הנדרש לשם עשיית צדק בהליך משפטי. לדעת כבוד בית המשפט, עקרונות אלה משמשים בשינויים המחייבים, גם בבחינת בקשות לגילוי מסמכים החוסים תחת החיסיון של הפקודה וחוק מע"מ, כך למשל, ברע"א 302/09 יניב ניסים נ' פקיד שומה גוש דן, מיסים כג/5 ה-95 (אוקטובר 2009) ביהמ"ש העליון דחה את בקשתו היות והמסמכים לא שימשו בקביעת השומה, קרי לא הוכחה הרלוונטיות של המסמכים לשומתו נשוא הערעור, ומסיבה נוספת לפיה באותו מקרה היה בידי המערער האפשרות להישען על ראיות חלופיות בעניינו. לעניין זה יצוין כי גם במקרים בהם הוכח, כי המשיב הסתמך בשומתו על נתונים של נישומים אחרים, גילוי המסמכים יעשה תחת תנאים מגבילים שנועדו למנוע את הפרת תנאי החיסיון, כך למשל נקבע בע"מ 1054-09 ד"ר כהן עדי נ' פקיד שומה רחובות, נקבע כי על המשיב להציג למערער נתונים בדבר תחשיב שערך בהתבסס על נתוני נישומים אחרים מבלי לחשוף פרטים מזהים של אותם נישומים. גישה דומה ננקטה על ידי בית המשפט העליון ברע"א 10144/06 מדינת ישראל נ' פרמה גורי בע"מ, שם נקבע כי מדינת ישראל תידרש להשיב לשאלה כללית אחת בלבד אודות אופן סיווג במכס של מוצרים הדומים למוצר שמיובא ע"י המשיבה.

רווח פטור ממס או עסקה מלאכותית ?

עמ"ה 1094/08 יחזקאל גוטשל השקעות בע"מ נ' פ"ש למפעלים גדולים אינגה אייזנברג, עו"ד

♦ מר גוטשל החזיק ב- 75.02% ממניות החברה הישראלית לאשפרה בע"מ, (להלן: "אשפרה"), ב- 33.79% ממניות טיב תשלובת טכסטיל (1969) בע"מ (להלן: "טיב") וב- 100% ממניותיה של המערערת. ביום 30.5.2002 התקשר מר גוטשל עם המערערת בהסכם לפיו מכר לה 75.02% ממניות אשפרה ו-33.79% ממניות טיב למימון רכישת מניות אשפרה וטיב נטלה המערערת שתי הלוואות. בשנת 2003 נפרעו הלוואות ע"י מר גוטשל ובפנקסי המערערת נרשמה יתרת זכות לטובת מר גוטשל. ריווח ההון שצמח למר גוטשל ממכירת מניות אשפרה וטיב דווה למשיב כרווח פטור ממס מכוח הוראות צו מס הכנסה (פטור ממס על רווח הון ממכירת מניות) (להלן: "הצו הפטורי") והוראות סעיף 21א לחוק עידוד התעשייה (מסים) (להלן: "חוק העידוד"). בשנים 2004-2006 קיבלה המערערת דיבידנדים מטיב ומאשפרה. סכום זה התקבל אצל המערערת בפטור ממס מכוח הוראות סעיף 126(ב) לפקודת מס הכנסה (להלן: "הפקודה"). סכום זה העבירה המערערת למר גוטשל כנגד הקטנת יתרת הזכות שנרשמה לטובתו. בשנים 2005 – 2007 קיזז מר גוטשל הפסדים שנוצרו לו מהשכרת בניין שהיה בבעלותו, מהכנסות שהיו לו מהשכרת נכסים אחרים. המשיב לא השלים עם דיווחי המערערת ודיווחי מר גוטשל וקבע, כי כספי הדיבידנדים שהועברו מהמערערת למר גוטשל חייבים במס. כן קבע, כי מר גוטשל אינו זכאי לקיזז את ההפסדים שהיו לו מהשכרת הבניין מהכנסות שהיו לו מנכסים אחרים.

♦ **לטענת המערערים** ביסוד העברת מניות אשפרה וטיב למערערת עמדו השיקולים הכלכליים. עובר למכירת מניות אשפרה וטיב למערערת, החזיק מר גוטשל, באמצעות המערערת, בחלק ממניות Transdermics Ltd, חברת הזנק שעסקה בפיתוח רפואי (להלן: להלן: "חברת ההזנק"). היקף המסחר במניות אשפרה וטיב בבורסה היה נמוך ואף אפסי ושווי המניות בבורסה לא שיקף את ערכן הריאלי. במצב דברים זה, ביקש מר גוטשל להשתמש בפוטנציאל הכלכלי של חברת ההזנק ו"לגרום לכך שהחברות "תוארנה באורה" של חברת ההזנק. זאת, בדרך של ריכוז מניות אשפרה וטיב במערערת אותה תכנן מר גוטשל להנפיק בבורסה. עוד קודם להנפקת מניות טיב בבורסה נכרת הסכם ניהול בין מר גוטשל ואביו לבין שרגא ויוסף גוטרייך (להלן: "גוטרייך") שיחד היו הבעלים של טיב. לפי ההסכם האמור הוענקה לגוטרייך זכות סירוב ראשונה במקרה שמר גוטשל יבקש למכור את מניותיו בטיב לצד ג'. כדי למנוע הגדלת כוחו של גוטרייך במקרה של מכירת חלק ממניות טיב, העדיף מר גוטשל למכור את המניות למערערת שעל פי ההסכם האמור אינה בגדר צד ג' והעברה כזו לא הייתה כפופה לזכות הסירוב שהייתה לגוטרייך. לטענת המערערים בבסיס עסקת העברת מניות אשפרה וטיב ממר גוטשל למערערת עמדו שלושה טעמים מסחריים ו/או אישיים, מלבד יתרון המס הגלום בהעברה האמורה.

ביהמ"ש המחוזי בתל אביב – כב' הש' מגן אלטוביה:

♦ ביהמ"ש קבע, שלהוכחת טענתו באשר לאמונתו של מר גוטשל בחברת ההזנק מצביע המערערת על השקעה בסך 146,460 ש"ח שבוצעה בחברת ההזנק ימים מספר לפני

העברת מניות אשפרה וטיב למערערת בשנת 2002. אולם ניכר לראות, כי מדובר בהשקעה כספית זניחה אשר אינה מלמדת על הסתמכות ממשית על שוויון הצפוי של מניות חברת ההזנק. בנוסף לא קיבל את ניסיונם של המערערים לקשור בין העברת מניות אשפרה וטיב למערערת לבין מניות חברת ההזנק שמוחזקות בידיה.

♦ לטענת מר גוטשל משפחת גוטרייך ניהלה את טיב ועשתה בחברה כרצונה ומשום כך ביקש למכור את מניות טיב שהיו בידיו. אלא שלא ניתן היה להשיג מחיר ראוי למניות בדרך של מכירתן בבורסה וההצעות שקיבל מר גוטשל ממשפחת גוטרייך היו נמוכות מדי לטעמו. במצב דברים זה, לכאורה, חשב מר גוטשל "לפתור את הקיפאון שנכפה עליו באמצעות העברת מניותיו בטיב למערערת. בדרך זו יכול היה המערערו לממש בעקיפין חלק מהחזקותיו בטיב, באמצעות ההנפקה המתוכננת של המערערת". ביהמ"ש קבע, על פי הוראות הסכם בעלי המניות "תאגידים קשורים" המחזיקים במניות טיב כפופים לזכות הסירוב הראשונה. גם לאחר העברת מניות טיב למערערת לא השתחרר מר גוטשל מהשותפות עם משפחת גוטרייך והתנאים להעברת מניות טיב מהמערערת לצד ג' נותרו כפי שהיו בעת שהחזיק במניות טיב בעצמו. ביהמ"ש קבע, כי נוכח אלה, ובהתחשב בכך שטענה זו של המערערים מתייחסת רק למניות טיב ולא למניות אשפרה, נראה, כי אין לקבל את ניסיונם של המערערים לקשור בין העברת מניות טיב ואשפרה למערערת לבין היחסים שהיו למר גוטשל עם גוטרייך.

♦ טענת המערער, כי בבסיס העסקה עמד שיקול של יצירת מבנה אחזקות להעברת השליטה במניות טיב ואשפרה ליורשיו של מר גוטשל לא נתמכה בראיה כלשהי ונוכח אי האמון בטעמים המסחריים, ביהמ"ש קבע, כי **אין ליתן אמון בטעם זה**. בהעדר ערך ממשי כלכלי למניות חברת ההזנק שהוחזקו ע"י המערערת, לא היה הבדל כלכלי בין העברת מניות אשפרה וטיב ליורשיו לעתיד של מר גוטשל באופן ישיר לבין העברה של מניות המערערת הכוללות את מניות אשפרה וטיב.

♦ עוד טוענים, כי העברת מניות המערערת ליורשים אמורה הייתה למנוע "ניסיונות השתלטות על חברות הטכסטיל במחירי "רצפה". אלא שמר גוטשל לא טען שבין בנותיו התגלע סכסוך ומלבד עדותו לא צירף כל ראיה ישש בה כדי ללמד ששקל להורישן לבנותיו.

♦ בהתייחסות לפרשנות המשיב של סעיף 28 (ח) לפקודה באופן המאפשר קיזוז הפסד מבניין אחד כנגד הכנסה מבניינים אחרים באותה שנת מס קבע ביהמ"ש, כי המשיב שם את הדגש על המונח "מאותו בניין" הנזכר בסיפא של הסעיף שהפסד שנוצר בשנת מס אחת ניתן לקיזוז "בשנים הבאות" רק ביחס לאותו בניין. ביהמ"ש קבע, כי מקובל עליו שקיזוז אינו מוגבל ל"אותו בניין" ובניגוד לטענת המשיב אין באמור בסעיף 28(א) לפקודה, כדי לשנות ממסקנתו.

♦ **תוצאה:** הערעור התקבל חלקית.

ניתן ביום 3.6.13

ב"כ המערערים: עוה"ד **עופר אלבוים ושי ארז**

ב"כ המשיב: עוה"ד **אריק ליס – פרק' ת"א (אזרחי)**

העיתון המקצועי לענייני מסים

שבח בגין זכויות בנייה צפויות אגב תוכנית שטרם אושרה
 ו"ע 1357-09 ליכטנשטיין ואח' נגד מיסוי מקרקעין ת"א
 אברהם רוזנברג, עו"ד (יועץ מס)

◆ הועדה קבעה, בעניין קיומן של זכויות בנייה נוספות, הונחו בפני הוועדה שתי חוות דעת מטעם העוררים וחוות דעת מטעם המשיב. כמו כן, המשיב הפנה לשתי תוכניות בניין עיר אשר מכוח אחת מהן היו קיימות, כבר עובר למועד המכירה, זכויות בנייה נוספות בנכס ומכוח השנייה שהייתה בשלבי תכנון מתקדמים, קמה ציפייה של ממש לקבלת זכויות כאמור. לאחר שהוועדה עיינה בחוות הדעת השמאיות שהונחו בפניה, ולאחר ששמעה את העדויות של השמאים מטעם העוררים ומטעם המשיב, הגיעה למסקנה כי הצדק עם המשיב, וכי אכן התמורה החוזית במכירת דירות המגורים הושפעה מזכויות בניה נוספות הקיימות והצפי להתקיימותן במועד המכירה. אשר על כן, אין מנוס מלקבל את עמדתו של המשיב, לפיה התמורה משקפת גם תשלום בעבור זכויות בנייה נוספות צפויות. אף בחינת הפן הסובייקטיבי של הצדדים לעסקה מוכיחה כי הצדדים לעסקה עצמם היו מודעים לזכויות הבנייה הצפויות להתקבל לגבי הנכס שנמכר, וכי מודעות זו היא שעמדה בבסיס החלטתם לשלם ו/או לדרוש תמורה גבוהה הנכס. בעניין כפל הפטור לפי סעיף 149, הועדה קבעה, שטחה הכולל של החלקה שעליה בנוי הנכס דנן הינו 394 מ"ר בלבד ומשכך, אין לפריד בין הנכס הבנוי לבין החצר הצמודה לו ויש להתייחס אליהם כמקשה אחת אשר תיחשב כדירת מגורים לצורך הוראות הסעיף והענקת כפל הפטור כקבוע בסעיף 149 לחוק. דין הערר להידחות ודין טענת המשיב להתקבל בכל הנוגע להפרדה שיש לבצע בין חלק התמורה ששולם בגין הנכס הבנוי והחצר הצמודה לו (מרכיב הפרטיות) לבין יתרת התמורה שאותה יש לזקוף לזכויות הבנייה הנוספות הצפויות לגבי הנכס. חישובי השמאית מטעם המשיב מתקבלים בזאת. עם זאת, העוררים זכאים לפטור הנוסף הקבוע בסעיף 149 לחוק.

תוצאה:

◆ העררים נדחו ברובם, אך אושרה זכאות העוררים לכפל פטור לפי סעיף 149 לחוק.

ניתן ביום 19.6.2013

ב"כ העוררים: עו"ד רם יולוס, משרד ליפא מאיר ושות'

ב"כ המשיב: עו"ד יונתן קרואני, פרק' מחוז ת"א

◆ על החלקה נשוא הערר בנוי בית מגורים חד קומתי, ישן מאד, הכולל 2 דירות מגורים, האחת - בשטח של כ 71 מ"ר (להלן - "הדירה הגדולה") והשנייה בשטח של כ 35 מ"ר (להלן - "הדירה הקטנה"). בית המגורים בנוי על שטח של כ 394.5 מ"ר (להלן - "הנכס"). בין העוררים נחתם הסכם שיתוף וחלוקה ביחס לחלקה, לפיו זכות הבעלות והשימוש והחזקה בדירה הגדולה יוחדה לעוררים 1 ו 2 - ואילו זכות הבעלות, השימוש והחזקה בדירה הקטנה יוחדה לעוררים 3-6. הנכס נמצא בשכונת נווה צדק ברח' עין יעקב 3 בתל-אביב (הידוע כחלקה 22 בגוש 927). העוררים היו במועדים הרלוונטיים לערר זה הבעלים במושע של 40% מהנכס. ביום 10/10/2007 מכרו העוררים את זכויותיהם בנכס לחברת ישועתי בע"מ, המחזיקה מזה זמן אף ביתרת הזכויות בנכס (60%), באמצעות חברת הבת שלה לידל אחזקות בע"מ, כדלקמן: זכויות העוררים 1 ו 2 בדירה הגדולה נמכרו תמורת הסך של 2,486,256 ש"ח. זכויות העוררים 3-6 בדירה הקטנה נמכרו תמורת הסך של 1,243,145 ש"ח. הסכמי המכר האמורים דווחו למשיב בחודש נובמבר 2007, ובהן התבקש המשיב להעניק פטור מוחלט ממס שבח בגין מכירת דירת מגורים, עבור כל אחד מהעוררים (לפי סעיף 49 ב(1) לחוק מיסוי מקרקעין (שבח, מכירה ורכישה), התשכ"ג 1963 - (להלן - "החוק"). המשיב לא נעתר לבקשת העוררים וקבע, כי התמורה החוזית הושפעה מקיומם של זכויות בניה (לרבות עתידיות) הניתנות לניצול. בהחלטתו בהשגה מיום 21/7/2009 קבע המשיב כי החלק הפטור עפ"י סעיף 49 ב(1) לחוק הוא בסכום של 720,000 ש"ח לכל העוררים "ויתרת שווי המכירה בסכום של 3,009,400 ש"ח מהווה סכום ששולם בגין זכויות בניה נוספות על החלקת וחייבת במס עפ"י החוק. עוד קבע המשיב בהחלטתו בהשגה כי "במקרה זה המוכרים אינם זכאים לפטור נוסף עפ"י סעיף 149 לחוק, מאחר וזכויות הבניה על החלקה מהוות נכס נפרד וניתנות לניצול ללא קשר לדירות המגורים הבנויות על החלקה.

ועדת ערר בבניה"ש מחוזי בתל אביב – דוד בר אופיר, שופט (בדימוס)-יו"ר הועדה; צבי פרידמן, רו"ח; אליהו מונד, רו"ח:

◆ סלע המחלוקת, האם התמורה, כפי שנקבעה בחוזה המכר, הושפעה מקיומן או מהציפייה לקיומן של זכויות בניה נוספות ולפיכך יש לפצל בין התמורה בגין זכויות הבניה הנוספות ובין מכר דירות המגורים, כטענת המשיב, או שמא לא היו במועד המכירה זכויות בניה נוספות ולכן יש לשייך את כל התמורה החוזית למכר של דירות מגורים הפטור ממס שבח, כטענת העוררים.

זכות עיון וגילוי מסמכים של נישום אחר – אימתני?
 ע"מ 37920-01-12 רון נפתלי נ' פקיד שומה למפעלים גדולים
 אמיר אבו - ראזק (משפטן)

נישומים לדווח לרשות דיווח אמת על הכנסותיהם, מאידך. לאור תכלית זו נקבע בפסיקה כי הוראת החיסיון לא תחול בנוגע למסמכים הנוגעים לשומת הנישום עצמו, שכן מטבע הדברים אין טעם להגן על פרטיות הנישום מפני עצמו. לפיכך, על רשות המיסים חלה החובה לגלות לנישום כל מסמך ששימש בקביעת שומתו. בתי המשפט נדרשו להתמודד לא אחת עם בקשות לגילוי מסמכים החוסות תחת מעטה חיסיון. כך קבע ביהמ"ש העליון מספר שיקולים אשר על ביהמ"ש לשקול בבואו להתיר חשיפת מידע המצוי תחת חיסיון בנקאי. ראשית, נקבע כי יש לבחון את מידת החיוניות והחשיבות של המידע המבוקש להליך המשפטי. שנית, יש לבחון האם הונחה תשתית עובדתית לכאורית על ידי מבקש הגילוי המצדיקה את גילוי המידע. שלישית, על הצד המבקש את הגילוי לשכנע את ביהמ"ש כי אין בידיו להישען על ראיות חלופיות אשר אינן מפירות את החיסיון. לבסוף, יש לשקול מהו היקף הגילוי הנדרש לשם עשיית צדק בהליך המשפטי. עקרונות אלו משמשים, בשינויים המחויבים, גם בבחינת בקשות גילוי מסמכים החוסים תחת החיסיון של הפקודה. אף במקרים בהם הוכח כי המשיב הסתמך בשומתו על נתונים של נישומים אחרים, גילוי המסמכים נעשה תחת תנאים מגבילים שנועדו למנוע את הפרת תנאי החיסיון שבפקודה. במקרה הנדון המערער לא הצליח להוכיח את החשיבות והחיוניות של המסמכים הנוגעים לאופן לערער דנא. אמנם מדובר במסמכים הנוגעים לאופן מיסוי עסקת דנונה, אך למעשה ההסכמים השונים עוסקים בפנים שונים של עסקה זו. לעניין מכתבו של המפקח ארז כהן, מסמכים אלו קשורים מטיבם לכלל מרכיבי העסקה, כולל אלו הקשורים לשומת המערער ולכן סביר ששימשו את המשיב בקביעת השומה, ולכן הומצאו למערער. עם זאת, אין להסיק מכאן כי מסמכים אחרים, אשר קשורים רק להסכם החברה ולא לעסקת דנונה בכללותה, שימשו את המשיב בקביעת שומת המערער. על פני הדברים המסמכים המבוקשים על ידי המערער אינם קשורים לשומתו והוא אינו זכאי לגילויים. המערער לא הציג תשתית ראייתית מינימלית לסתור הנחה זו. הוזכר עוד כי המערער היה בעל מניות ונושא משרה בחברת מעיינות עדן, והוא שניהל את המשא ומתן מטעמה מול רשות המיסים בקשר לניסוח הסכם החברה וחתם על ההסכם הסופי. כבי' השופט אלטוביה אינו רואה לנכון להתיר למערער לעיין במסמכים חסויים על פי חוק של החברה, כאשר הוא יכול בנקל לפעול להסרת החיסיון, מתוקף תפקידו, או להמציא ראיות חלופיות ברות ערך, מתוקף מעורבותו בעבר בהליכי השומה של החברה.

תוצאה:

◆ הערער נדחה

ניתן ביום 16.6.2013

ב"כ המערער: עוה"ד גיורא ארדינסט ותומר ויסמן
ב"כ המשיב: אורית וינשטיין פרק' מחוז ת"א (אזרחי)

◆ הערער עוסק, בין היתר, במחלוקת שבין הצדדים אודות הפרשנות שיש להעניק להסכם שחתמה רשות המיסים מול המערער אשר נחתם על רקע עסקה שנרקמה בשלבי שנת 2002, במסגרתה החלה חברת מעיינות עדן (להלן: "**הסכם המערער**"), אשר המערער החזיק במניותיה, במיזם משותף עם קבוצת המזון האירופאית DANONE. בהסכם נקבע כי המערער יעביר בלא חיוב במס את מניות מעיינות עדן לידי חברת אדתום בע"מ שבשליטתו כנגד יצירת יתרת חוב לזכותו, כן נקבע כי מכירת מניות מעיינות עדן על ידי חברת אדתום במסגרת מימוש אופציה שהעניקה לבעל מניות אחר במעיינות עדן לא תהא חייבת במס. בנוסף נקבע כי "לא יחול מס בגין החזרת **יתרת החוב**" מאדתום למערער. במקביל לחתימת הסכם המערער, חתמה רשות המיסים גם על הסכם מול מעיינות עדן בנוגע לאופן מיסויה בגין עסקת דנונה (להלן: "**הסכם החברה**"). יצוין כי המערער הוא שייצג את מעיינות עדן במסגרת המשא ומתן מול רשות המיסים ואף חתם בשמה על ההסכם. המסגרת ההסכם נקבע כי בגין העברת מניות חברות זרות המוחזקות על ידי מעיינות עדן לידי חברת בת חדשה שתוקם לצורך העסקה, יוטל מס בגובה חלק מעליית ערך מניות חברת הבת. כן נקבעו הסדרים שונים בנוגע לשיעורי המס, מועדי הדיווח והתשלום של המס והשפעת מיסוי עליית הערך על אופן מיסוי דיבידנד שיחולק בעתיד מתוך רווחים אלו.

◆ לטענת המערער, יש להעביר לידיו מסמכים שברשות רשות המיסים בקשר להסכם החברה. הסכם המערער והסכם החברה נחתמו באותו היום בקשר עם אותו עניין, כאשר המשא ומתן לגבי ההסכמים נוהל על ידי אותם הגורמים ובסופו של יום נחתמו ההסכמים על ידי אותם הגורמים. הדבר מצביע לטענת המערער כי להסכם החברה רלוונטיות לעניינו ויש להתיר לו לעיין במסמכים הקשורים להסכם זה. המערער נסמך גם על מכתבו של מר ארז כהן, המפקח שדן בהשגת המערער בו צוין כי "מסמכים שנוגעים למחלוקות בצווים מחברות קשורות ו/או מסמכים שמקורם בתיקי החברות הקשורות" שימשו "לצורך עריכת הצווים נשוא הערער". בהקשר זה צוין כי המשיב גילה למערער מסמכים שונים הקשורים למעיינות עדן, כגון דוחות כספיים של החברה, דוחות מיידים של החברה בקשר עם עסקת דנונה ותקצירי השומה של החברה לשנים 2004-2010. לבסוף טען המערער כי העובדה כי טיוטה של הסכם המערער נמצאה על ידי המשיב בקלסר שבו נמצאים מסמכים הקשורים להסכם החברה, מעידה על רלוונטיות מסמכים אלו לערער דנן.

ביהמ"ש המחוזי בתל אביב - יפו כב' השופט מגן אלטוביה:

קבע כי, נקודת המוצא לגילוי ולעיון במסמכים במהלך המשפט היא גילוי מירבי. עם זאת, זכות העיון אינה בלתי מוגבלת והיא כפופה להוראות החיסיון אשר תכליתה כפולה: להגן על פרטיות הנישום מחד, ולעודד

קיצוץ של 1% לנושאי משרה ציבורית

ועדת העבודה והרווחה של הכנסת אישרה ביום 27.6.13 לקריאה שנייה ושלישית את הצעת החוק הממשלתית, לפיה (על אף ההצעה בחוק ההסדרים לקצץ כ-10% משכרם) תופחת המשכורת של נושאי המדינה, ראש הממשלה, השרים וחברי הכנסת בשיעור של 1%. ההפחתה כאמור תחול גם על נושאי משרה ובעלי תפקיד בשירות הציבורי, כגון: שופטים, ראשי רשויות, ראשי מועצות דתיות, מבקר המדינה, נגיד בנק ישראל, בעלי משרות בכירות ברשויות המקומיות, ראשי מועצות דתיות וכיו"ב. השכר של העובדים במגזר הציבורי בחוזים אישיים גם כן יפחת ב-1%, זאת למרות שלא קיבלו עדכון שכר בהצמדה בתחילת 2013. הוועדה לא אישרה קיצוץ של 1% בשכרם של אנשי הקבע בצה"ל והיא תדון בנושא בישיבותיה הקרובות. בנוסף, יופחתו כ-48% מדמי הבראה שישולמו לרופאים במהלך השנים 2013 ו-2014. לפי הסכם שנחתם בין ההסתדרות הרפואית והמדינה. כמו כן, תופחת משכורתם של עובדים שלא חל עליהם הסכם קיבוצי, בשיעור של 0.93%.

ח"כים לא יחוייבו לדווח על תיק ני"ע שלהם

ביום 26.6.13 דחתה מליאת הכנסת בקריאה טרומית את הצעת חוק חסינות חברי הכנסת, זכויותיהם וחובותיהם) תיקון – חובת גילוי של מסחר בניירות ערך לחבר בוועדת הכספים או הכלכלה של הכנסת). את הצעת החוק, שנדחתה, הגיש ח"כ אילן גילאון (מרצ), והיא נועדה לקבוע, כי חבר כנסת החבר בוועדת הכספים או בוועדת הכלכלה ומבצע, בעצמו או באמצעות אחר, פעולה של מכירה או רכישה של ניירות ערך, ידווח על כך לוועדת האתיקה בתוך שלושים ימים, וועדת האתיקה תפרסם את הדיווחים שקיבלה באתר האינטרנט של הכנסת. בדברי ההסבר להצעה נכתב, כי: "חוק חסינות חברי הכנסת, זכויותיהם וחובותיהם, ... קובע מספר סייגים לאיסור ובהם החזקת מניות בתאגיד. עם זאת, דומה שהמחוקק לא נתן דעתו לאפשרות של ניצול לרעה על ידי חבר כנסת המכהן באחת מוועדות הליבה של העיסוק הכלכלי בכנסת (ועדות הכספים והכלכלה) שכן, לנושאים שמוכרעים בוועדות אלה השלכות דרמטיות על המשק... לפיכך מוצע להגביר את הפיקוח ואת השקיפות". ההצעה נדחתה ברוב של 57 ח"כ שהתנגדו מול 33 שתמכו בה.

עבירות מס נתגלו בעקבות מסמך מזויף

בימ"ש השלום בת"א, כב' השופט עידו דרויאן שיחרר ביום 23.6.13 את החשוד עידן סוכובולסקי, קלידן בן 59 מהיישוב מתן שבשרון בתנאים מגבילים. החשוד הינו מוזיקאי שמשכורתו עוקלה בעקבות חובות גדולים למס הכנסה, והוא חשוד, כי שלח למקום עבודתו מסמך מזויף כביכול בשם רשות המסים בו, כביכול, הורתה הרשות על ביטול העיקול שהוטל על משכורתו. עפ"י הודעת הרשות, בעקבות חשיפת הזיוף, הועמקה החקירה נגדו ונתגלו עבירות נוספות. הפרשה החלה בנובמבר 2012, בזמנו קיבלה מחלקת הכספים של התיאטרון בו עבד כנגן פסנתר וקלידים מקצועי צו עיקול בדואר רשום המורה לעקל את משכורתו של סוכובולסקי בשל חובות גבוהים שצבר למס הכנסה. כאשר למחרת קיבלה מחלקת הכספים בפקס צו החתום על ידי אותו אדם המורה לבטל את העיקול, ופנתה לרשות המסים כדי לוודא האם העיקול בתוקף או לא, ואז התברר כי המסמך זויף וכי מכשיר הפקס ממנו נשלחה ההודעה לתיאטרון שייך לקרוב משפחה של החשוד. בנוסף, מידע מודיעיני שנאסף על החשוד בידי חקירות מס הכנסה ת"א הצביע על חשד לפיו אינו מדווח על עיסוקו כעצמאי ועל חשבונות שמוציא ללקוחותיו, וכי מסר הצהרות כוזבות בדוחותיו למס הכנסה. על פי החשד, למרות ששכרו בשנת 2010 כשכיר עמד על כ-20,000 ₪ בחודש במצטבר ממספר מעסיקים, שילם מס עפ"י מדרגות מס נמוכות בלבד וקיבל נקודות זיכוי שלא הגיעו לו, מאחר שבכל מקום עבודה הצהיר כי זהו מקום עבודתו היחיד ולא ביצע תיאום מס.

ניסיון הברחת קוסמטיקה בחצי מיליון ₪

בימ"ש השלום באשקלון, כב' השופט עמית כהן, הורה על שחרור בערבות של החשוד, רוני סוסר מורנו, בעל חברה לשיווק כלי פורצלן מת"א. בשבוע שעבר ביקש החשוד לשחרר מכולה שהוצהרה כמכילה כלי בית. מערכת הסיכונים הממוחשבת של המכס בנמל אשדוד החשידה את המכילה ואכן, כאשר נפתחה נתגלו בתוכה מאות ארגזי המכילים מוצרי איפור, טיפוח וקוסמטיקה אשר עלולים להוות סכנה בריאותית לציבור, בשווי של כחצי מיליון ₪. על פי החשד, ניסה החשוד להבריח את מוצרי הקוסמטיקה בתוך מכולה של כלי בית מזכוכית, חרסינה ועץ מסין. המוצרים נתפסו על ידי יחידת יס"מ אשדוד. לפי החשדות, בביצוע ההברחה מעורב אדם נוסף אשר החשוד לא שיתף פעולה לעניין שמו וזהותו. עפ"י הודעת הרשות, החשוד הודה בביצוע ההברחה במטרה להתחמק מתשלום מס ומהליכי רישוי לייבוא קוסמטיקה.

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1 תל אביב 67021; טל. 03-6966416; פקס. 03-6953991

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי לט. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.